

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Regulile de origine a mărfurilor constituie un instrument de bază în aplicarea acordurilor de comerț liber. Concesiile convenite între părți în cadrul acestor acorduri se aplică numai mărfurilor originare în țările respective, care sunt produse integral în aceste țări sau parțial, încorporând materiale din terțe țări.

În acest ultim caz, sunt stabilite reguli și criterii precise privind raportul între materialele originare și cele din terțe țări încorporate în produsul finit, a căror îndeplinire conferă produselor respective statutul de produse originare, beneficiare ale concesiilor respective.

Aceste criterii sunt înscrise în protocoalele privind regulile de origine a mărfurilor, anexe la respectivele acorduri.

În principiu, fiecare acord își are propriile reguli de origine a mărfurilor. În vederea promovării schimburilor comerciale și a cooperării economice între părțile respective și a stabilirii regulilor privind materialele provenind din terțe țări, care să fie apoi încorporate în produsele comercializate între părți, s-a prevăzut inițial, ca principiu de bază, cumulul bilateral de origine a mărfurilor.

Conform acestui principiu, orice material originar în una din părți importat de cealaltă parte se cumulează cu materialele originare din aceasta, mărinđ procentul de materiale originare și sursele de dobândire a statutului de produs originar, beneficiar al concesiilor tarifare respective când este exportat în cealaltă parte.

2. În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al Uniunii Europene (UE), țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb - AELS (Norvegia, Elveția, Islanda, Liechtenstein) și țări-

le asociate la UE (România, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania și Estonia) au convenit ulterior să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele și să lărgască principiul cumulului de origine a mărfurilor, care a devenit cumulul pan-european.

Aceste reguli comune au fost preluate în toate acordurile de comerț liber încheiate pe plan european, între UE, țările asociate și țările AELS.

În relația dintre România și țările Acordului Central European de Comerț Liber (CEFTA), aceste reguli se aplică de la 1.07.1997, când a intrat în vigoare Acordul de aderare a României la CEFTA, aprobat prin Legea nr.90/1997.

3. După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au inițiat un proces de ameliorare periodică a aplicării și funcționării sistemului.

Modificările convenite au fost rezultatul consultărilor dintre UE, țările asociate, țările AELS și Turcia, participante la cumulul pan-european de origine a mărfurilor și au fost introduse în toate acordurile de comerț liber încheiate între ele, pentru a se asigura uniformitatea regulilor de origine a mărfurilor pe plan european.

Astfel, în relațiile cu țările CEFTA, amendamentele convenite pentru anul în curs au fost aplicate de România în baza Protocolului adițional nr.8 la acord, ratificat prin Ordonanța de urgență nr.204/1999, publicată în Monitorul Oficial nr.650 din 30 decembrie 1999.

4. Pentru anul 2001, țările participante la cumulul pan-european au stabilit o nouă serie de amendamente. În relațiile din cadrul CEFTA, amendamentele respective au fost convenite sub forma Protocolului adițional nr.9 la Acordul Central European de Comerț Liber pentru modificarea Protocolului nr.7 al acestui Acord referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, semnat la Varsovia în data de 15 noiembrie a.c.

Protocolul adițional nr.9 va fi ratificat de către fiecare Parte conform prevederilor sale legale interne.

Amendamentele propuse sunt următoarele :

A) Articolul 7

Încă de la intrarea în vigoare a Protocolului interpretarea și implementarea Art.7 "Operațiuni de prelucrare sau transformare insuficiente", au creat o serie de dificultăți. În vederea eliminării acestora a fost propus un text nou, mult mai clar, care a luat în considerare necesitatea de a include anumite operațiuni ce nu au fost menționate în textul precedent.

B) Articolul 15

La propunerea Ungariei, Bulgariei și României s-a decis extinderea termenului de aplicare a excepției de la aplicarea regulii non-drawback cu un an (până la data de 31.12.2001). Această decizie este în avantajul țărilor din Europa Centrală și de Est, inclusiv al României, care practică drawback-ul ca mecanism de promovare a exportului, pe baza căruia se permite restituirea parțială a taxelor vamale pentru materialele importate din țări care sunt încorporate în produse exportate în țările participante la cumulul de origine pan-european.

C) Articolul 20 a)

Acest nou articol a fost introdus ca o facilitate pentru operatorii economici care utilizează materiale originare și neoriginare identice și constă în introducerea unei metode comune de administrare a stocurilor, numită "separarea contabilă".

D) Articolul 30

Modificarea acestui articol a fost propusă în vederea clarificării anumitor probleme ce ar putea să apară în timpul operațiunii de rotunjire a sumelor în monede naționale, rezultate din conversia EURO. În plus, țările nu mai sunt obligate să modifice echivalentele în monedele naționale dacă acestea rămân neschimbate într-o anumită limită. Acest lucru va reduce sarcina administrațiilor naționale implicate și garantează pentru operatorii economici o mai mare stabilitate a sumelor în monedele naționale.

E) Articolul 1 și Articolul 22

Amendarea acestor articole este de natura tehnică și

corectează anumite anomalii apărute între diferitele versiuni lingvistice ale articolelor.

F) Anexa II a Protocolului

Modificările vizează introducerea unor reguli de origine mai clare, mai flexibile și ușor de respectat pentru operatorii economici, pentru produsele încadrate la pozițiile 53.09 - 53.11, 5602 și Capitolul 57 din sistemul armonizat de descriere și clasificare a mărfurilor. Acestea au luat în considerare schimbările apărute în procesele tehnologice la care sunt supuse unele materii prime, schimbări ce au necesitat corectarea listei de operațiuni și procese care aplicate unui material neoriginar îi conferă caracterul de originar.

5. Protocolul adițional nr.9 la CEFTA urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2001, concomitent cu protocoalele similare din relațiile cu UE, țările AELS, țările baltice și Turcia.

Celelalte țări CEFTA sunt pregătite și pot să aplice în mod provizoriu acest Protocol de la 1 ianuarie 2001, urmând ca ratificarea acestuia să se facă ulterior.

Având în vedere faptul că România este singura țară a cărei legislație internă nu permite aplicarea provizorie a unui astfel de document, a fost necesar ca aprobarea ordonanței de urgență să se facă în timp util, în vederea intrării în vigoare la data convenită. În caz contrar, România riscă să se singularizeze în raport cu celelalte țări, care nu vor aplica prevederile acestui Protocol în relația cu țara noastră.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege, anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind ratificarea Protocolului adițional nr.9 semnat la Varșovia la 15 noiembrie 2000, la Acordul Central European de Comerț Liber (CEFTA), Cracovia, 21 decembrie 1992, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

Mugur Isărescu

Mugur Isărescu

